d	e/
ชค-สกล	รหส
00 111111	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เฉลยข้อสอบปลายภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2557

ข้อสอบวิชา 517 111 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1

สอบวันพฤหัสบดีที่ 18 ธันวาคม 2557 เวลา 9.00-12.00 น. ห้อง ร.วท.1 และ 1240 ว.1

คำสั่ง

- 1. ข้อสอบมีทั้งหมด 2 ตอน 11 หน้า (รวมหน้าคำสั่ง) คะแนนรวม 105 คะแนน
- 2. ให้ตอบคำถามลงในข้อสอบ โดยเติมลงในช่องคำตอบที่เตรียมไว้ให้ในแต่ละข้อ
- 3. ข้อสอบประกอบด้วยสองส่วน แต่ละส่วนมีคำสั่งที่ใช้เฉพาะในส่วนนั้น ๆ
- 4. ห้ามนำสมุด หนังสือ เอกสาร ทุกชนิดเข้าไปในบริเวณที่นั่งสอบ
- 5. ห้ามใช้เครื่องมือสื่อสารและเครื่องคิดเลขทุกชนิด
- 6. ห้ามฉีกข้อสอบหรือนำข้อสอบออกนอกห้องสอบ

7. อนุญาตให้ใช้ดินสอ 2B ขึ้นไปในการเขียนคำตอบได้

คะแนน

ข้อ	คะแนน	ข้อ	คะแนน
1	/3	7	/ 8
2	/ 7.5	8	/ 5
3	/ 6	9	/ 24
4	/ 9	10	/ 12.5
5	/ 8	11	/ 13
6	/ 9		
รวมข้อ 1 - 6		รวมข้อ 7 - 11	/ 62.5
		รวมทั้งหมด	/ 105

ตอนที่ 1 พื้นฐานการคำนวณ ความเข้าใจโครงสร้างและการทำงานของภาษาซี

คำสั่ง

จากโปรแกรมหรือส่วนของโปรแกรมที่กำหนดให้ จงระบุว่าโปรแกรมจะพิมพ์ค่าใดออกมา (อาจมีมากกว่า 1 ค่า) โดยให้ เขียนคำตอบลองในช่องว่างสำหรับคำตอบที่อยู่ในบรรทัดเดียวกันกับคำสั่ง printf หมายเหตุ ในปัญหาแต่ละข้อในส่วนนี้ ได้สมมติว่ามีการ #include ไลบรารีมาตรฐานที่เหมาะสมมาเรียบร้อยแล้ว จึงไม่มีการแสดงคำสั่ง #include ใน โปรแกรมหรือส่วนของโปรแกรมอีก นอกจากนี้ ในกรณีที่ printf มีการพิมพ์ \n ที่ด้านท้ายของการพิมพ์ ผู้เข้าสอบไม่ จำเป็นต้องแสดงการขึ้นบรรทัดใหม่ในคำตอบแต่อย่างใด

1. ปัญหา พื้นฐานการดำเนินการทางตัวเลขในภาษาซี (3 คะแนน)

หมายเหตุ การแสดงผลยึดตาม C99 ที่ใช้กับ MinGW GCC ซึ่งพ่วงมากับ Code::Block 13.12

d	v	
ชอ-สกุล	รหส	

2. ปัญหา พื้นฐานของอาเรย์ (7.5 คะแนน)

3. ปัญหา อาเรย์คู่เก็บตัวเลข [ไล่ลำดับการทำงานให้ดี ๆ ดูให้ชัด ๆ ว่าตอน printf ค่า i มีค่าเท่าใด] (6 คะแนน)

ชื่อ-สกุล ______ รหัส _____

4. ปัญหา ลูปสองชั้นกับอาเรย์สองมิติ (9 คะแนน)

```
int A[3][3];
for (j = 0; j < 3; ++j)
   for(i = 0; i < 3; ++i)
      A[j][i] = i + 2 * j;
int S[3];
for(j = 0; j < 3; ++j) {
   S[\dot{j}] = 0;
   for (i = 0; i < 3; ++i) {
   S[j] += A[j][i];
   }
}
                            ตอบ ____15____
printf("%d\n", S[2]);
                            ตอบ ____9___
printf("%d\n", S[1]);
                            ตอบ _____3___
printf("%d\n", S[0]);
                            ตอบ ____5___
printf("%d\n", A[2][1]);
                            ตอบ ____3___
printf("%d\n", A[1][1]);
printf("%d\n", A[0][1]); ตอบ ____1___
```

5. **ปัญหา** ฉันสร้างฟังก์ชันด้วยตัวเอง แล้วก็งงกับตัวเอง (8 คะแนน)

6. ปัญหา อาเรย์อลวน ปัญญาชนอลเวง (9 คะแนน)

```
int A[1000][1000];
for (int row = 0; row < 1000; ++row) {
  for(int col = 0; col < 1000; ++col) {
   A[row][col] = 1;
 }
}
int sum1 = 0;
int sum2 = 0;
for (int row = 0; row < 1000; ++row) {
  for(int col = 0; col < 1000; ++col) {
   int p = row - 50; int q = col - 40;
   if(p < 0) p = 0;
   if(q < 0) q = 0;
   A[row][col] = A[p][q] + 2;
     sum1 += 1;
   sum2 -= 2;
printf("%d\n", sum1+sum2); ตอบ ____998000_____
                              ตอบ ____ 5
printf("%d\n", A[20][3]);
printf("%d\n", A[700][800]); ตอบ _____43____
printf("%d\n", A[801][90]); ตอบ _____37____
```

หมายเหตุ 1 ข้อนี้สมมติว่าการประกาศใช้อาเรย์ขนาดใหญ่ในที่นี้ ไม่มีปัญหาเรื่องพื้นที่หน่วยความจำ

หมายเหตุ 2 ข้อนี้ถ้าใครคิดตรง ๆ แบบที่คอมพิวเตอร์ทำ สงสัยจะไม่สำเร็จง่าย ๆ ผู้เข้าสอบควรจะใช้ความฉลาด อย่างมนุษย์เพื่อคำนวณคำตอบที่เทียบเท่ากันของข้อนี้ให้ได้อย่างรวดเร็ว

คำแนะนำ ถ้าเราหาค่าของ A [0] [0] ได้แล้ว เราจะสามารถหาค่าของ A [10] [5] ได้ทันทีหรือไม่ หรือว่าเรา ต้องทำการหาไล่เรียงค่าในอาเรย์ไปเรื่อย ๆ 7. **ปัญหา** สตรัคเก็บข้อมูลและฉันที่พยายามเก็บคะแนน (8 คะแนน)

```
struct data {
   int x[5];
   int y[10];
   int z;
} typedef Data;
int main() {
   Data A[5];
   for(int i = 0; i < 5; ++i) {
       for (int s = 0; s < 5; ++s) {
           A[i].x[s] = i + s;
           A[i].y[2*s] = A[i].x[s] + 1;
           A[i].y[2*s + 1] = A[i].y[s] + 1;
       A[i].z = 30 - A[i].x[4];
   }
   printf("%d\n", A[3].x[4]); ตอบ ____7___
   printf("%d\n", A[4].y[9]); ตอบ ____8____
   int what = 0;
   for(int i = 0; i < 5; ++i) {
       A[i].z = 0;
       for (int s = 0; s < 5; ++s) {
           A[i].z += A[i].x[s] + A[i].y[s];
       what += A[i].z + A[i].y[i + 5];
   }
   printf("%d\n", A[2].z);
                               ตอบ ____41_____
                               ตอบ ___235_____
   printf("%d", what);
   return 0;
}
```

ชื่อ-สกุล ______รหัส _____

8. ปัญหา ตัวชี้แสนงง ค่าวิ่งวนไปมา (5 คะแนน)

```
#include <stdio.h>

void myFunc(int* x, int y) {
    *x = *x + 1;
    y = y + 1;
    printf("%d\n", y + *x);

int main() {
    int x = 5;

    myFunc(&x, x);
    printf("%d", x);

    return 0;
}
```

ชื่อ-สกุลรหัส	
---------------	--

ตอนที่ 2 ทักษะการเขียนโปรแกรมภาษาซี คำสั่ง

จงเติมส่วนของโปรแกรมภาษา C ต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ โดยสามารถใช้ทุกอย่างจากชุดคำสั่งมาตรฐานภาษา C ได้ ทั้งนี้ใน ข้อที่เป็นส่วนของโปรแกรมไม่จำเป็นต้อง #include ไฟล์เฮดเดอร์ (พวกไฟล์ .h) เข้ามาก่อน เว้นเสียแต่มีการถามใน ประเด็นดังกล่าวโดยตรง ทั้งนี้คำตอบที่ถูกไม่ขึ้นกับขนาดของช่องว่างที่เว้นไว้ แต่ช่องว่างแต่ละอันจะไม่มีการใช้ เครื่องหมาย semi-colon (เครื่องหมาย ;) กล่าวคือสิ่งที่นักศึกษาต้องเติมลงไปจะอยู่ภายในขอบเขตข้อความสมบูรณ์ (complete statement) เพียงข้อความเดียวเท่านั้น นอกจากนี้คำตอบที่ถูกต้องอาจมีได้มากกว่าหนึ่งแบบ

นอกจากนี้ ข้อสอบ<u>ไม่อนุญาต</u>ให้นักศึกษาเขียนโปรแกรมใหม่ทั้งหมด นักศึกษาจะต้องอ่านโปรแกรมหรือส่วนของ โปรแกรมที่ให้ไปและเข้าใจจุดประสงค์ของมันได้ จากนั้นต้องเติมข้อความเพื่อให้โปรแกรมหรือส่วนของโปรแกรมทำงาน ตรงตามวัตถุประสงค์ของปัญหาได้

การให้คะแนนจะขึ้นอยู่กับความยากขอ	งแต่ละช่อง โดยช่องที่ยากกว่ากรถึ	นีทั่วไปหรือช่องที่นักศึกษามักจะตอ	บผิดจะมี
ช่องว่างเป็นเส้นประ เช่น	ส่วนช่องที่มีความยากในเกณฑ์ปร	กติจะเป็นเส้นทึบ เช่น	

9. ปัญหา ข้อความที่สั้นที่สุด จงเขียนโปรแกรมสมบูรณ์ที่หาข้อความที่สั้นที่สุดจากข้อความที่ผู้ใช้ใส่เข้ามา โดยที่ ข้อความแต่ละข้อความจะไม่มีช่องว่างปนอยู่เลย แต่จะเป็นข้อความที่มีตัวอักษรเรียงต่อกันไปไม่ขาดออกจากกัน โปรแกรมนี้แสดงผลลัพธ์เป็นความยาวของข้อความที่สั้นที่สุดออกมาและขึ้นบรรทัดใหม่ แล้วจึงแสดงข้อความที่สั้น ที่สุดดังกล่าวออกมา ในกรณีที่ข้อความที่สั้นที่สุดมีมากกว่าหนึ่งข้อความ ให้แสดงข้อความที่สั้นที่สุดอันสุดท้ายใน ข้อมูลเข้า โดยโปรแกรมนี้จะเริ่มรับจำนวนข้อความที่ต้องการอ่านเข้ามาจากผู้ใช้เก็บไว้ในตัวแปรชื่อ N ก่อน จากนั้น จึงเริ่มอ่านข้อความทีละข้อความเข้ามาตรวจสอบ ซึ่งข้อความจะยาวไม่เกิน 1024 ตัวอักษร (ความยาวนี้รวมอักขระ ศูนย์แล้ว) ทั้งนี้อาเรย์ที่เก็บข้อความต้องมีความยาวที่ไม่ฟุมเฟือยเกินจากนี้ (24 คะแนน)

ตัวอย่าง

ข้อมูลเข้า	ผลลัพธ์
4	3
Lenovo	нтс
HTC	
Орро	
Samsung	

ชื่อ-สกุล รหัส

```
3 6
Pokemon Bleach
```

```
#include <stdio.h>
#include < string.h > [2 คะแนน]
int main() {
  int min = __1024___; หรืออะไรก็ได้ที่มีค่าถึงระดับนี้ รวมทั้ง INT_MAX ถ้าหากเขามี limits.h
  char input[ 1024 ];
                             [1 คะแนน]
  char best[ 1024 ];
                             [1 คะแนน]
  int N;
  scanf("%d", &N);
  for (int i = 0; i < N; ++i) {
     scanf (" %s ", input ); <mark>(หรือ &input ก็ได้)</mark> [2 + 2 คะแนน]
     int length = ____strlen___(input); [2 Armul]
     if(length _ _ <= min _ _ _ ) { [3 คะแนน]
       min = length;
       ข้อด้านใต้นี้สามารถเขียนเป็นอะไรที่เทียบเท่ากันเช่น i < length + 1
       for(int i = 0; _ i <= length _ _; ++i) { [4 คะแนน]
            _ _ best[i] = input[i] _ _; ถ้าใช้พวก strcpy อย่างถูกต้องก็ได้เช่นกัน
       }
    }
 printf("__%d\n___", min); [1 คะแนน] <mark>(ถ้าลีม \n ได้ครึ่งคะแนน)</mark>
 printf("_ %s____", best); [1 คะแนน]
}
```

ชื่อ-สกุล	รหัส	
ใช้สูตรคำนวณ $S\!=\!\sqrt{a^2}$ double precision รวม	วคเตอร์ จงเขียนฟังก์ชัน vectorNorm สำหรับหาขนาดช 	เรา จึงถูกเก็บไว้ด้วยตัวเลขแบบ อยู่ในรูปแบบอาเรย์เพื่อ
double vec	ctorNorm(_ double* V) {	[1 + 2.5 คะแนน]
	ct (V[0] *V[0] + V[1] *V[1] + V[2] *V[2] D] + V[1]*V[1] + V[2]*V[2], 0.5) หรือเทียบเท่าก็ได้เช่นกั	
} <mark>ถ้าเขียนชื่อฟังก์ชันถูกได้</mark>	+2 คะแนน รู้ว่าต้องใช้ V[0], V[1], V[2] +3 คะแนน เขียนกา	ารคำนวณถูกได้ +2 คะแนน
คำถามเพิ่มเติม เพื่อที่จะ	ะให้หาค่ารากที่สองได้ เราจะต้อง include เฮดเดอร์ไฟล์ตัวใด	เข้ามา
math.l	h (ต้องสะกดให้ถูกด้วย) [2 คะแนน]	

ผู้เข้าสอบจะเขียนแบบเต็มเป็น #include <math.h> ทำนองนี้ หรืออะไรในลักษณะดังกล่าวก็ได้ ขอเพียงแต่ สะกด math.h ถูกต้องก็เป็นพอ

11. ปัญหา ออกแบบสตรัคสำหรับเก็บข้อมูล (13 คะแนน)

นายมิกต้องการเก็บเกรดของนักศึกษาในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ ซึ่งเกรดแต่ละค่าจะเก็บในรูปของเลขทศนิยม แบบ double เช่น B+ จะแทนด้วย 3.5 และ W แทนด้วย -1 เป็นต้น ทว่านายมิกก็ได้ตระหนักดีว่าข้อมูลเกรด แต่ละตัวจะมาลอย ๆ ไม่ได้ แต่จะต้องประกอบไปด้วย (1) รหัสวิชา เป็นสายอักขระยาวไม่เกิน 10 ตัวอักษร เก็บไว้ในตัวแปรชื่อ code, (2) ชื่อวิชา เป็นสายอักขระยาวไม่เกิน 50 ตัวอักษร เก็บไว้ในตัวแปรชื่อ name, (3) จำนวนหน่วยกิต เป็นจำนวนเต็ม int เก็บไว้ในตัวแปรชื่อ credit และ (4) ตัวเกรดที่ได้เก็บไว้ในตัวแปรชื่อ val ซึ่งความยาวสายอักขระเหล่านี้นี้ยังไม่รวมอักขระศูนย์สำหรับปิดท้ายข้อความ และเพื่อให้ข้อมูลเหล่านี้อยู่ด้วย กันอย่างเป็นระบบ นายมิกจึงเก็บรวมข้อมูลเกรดของวิชาหนึ่งไว้ในสตรัคชื่อ grade

แต่นายมิกก็พบว่าข้อมูลเกรดในแต่ละเทอมนั้นไม่ได้มีเกรดแค่ตัวเดียว แต่มีเกรดจากวิชาหลายวิชา แต่ก็ ทราบดีว่าจะไม่เกิน 15 วิชาใน 1 ภาคการศึกษาแน่นอน นายมิกจึงสร้างอาเรย์ของสตรัคสำหรับเก็บเกรดขึ้นมา ด้วย และเพื่อที่จะบอกได้ว่าในเทอมนี้ลงรายวิชาไปกี่รายวิชากันแน่ นายมิกจึงได้สร้างตัวแปร N ขึ้นมาเพื่อเก็บ จำนวนรายวิชาที่นักศึกษาเจ้าของเกรดลงทะเบียนไว้ สุดท้ายเพื่อให้รู้ได้ว่าเป็นเกรดใครจึงต้องมีการเก็บรหัส นักศึกษาไว้ด้วยซึ่งเป็นสายอักขระมีความยาวไม่เกิน 10 ตัวอักษร ไม่รวมอักขระศูนย์ เช่นเดิม เพื่อให้ข้อมูล เกรดนักศึกษาแต่ละคนอยู่ด้วยกันอย่างเป็นระบบ นายมิกจึงสร้างสตรัคชื่อ semester ขึ้นมาเพื่อรองรับการ เก็บข้อมูลนี้

จงเติมโค้ดลงไปในช่องว่างที่กำหนดให้ เพื่อให้ได้สตรัคที่เก็บข้อมูลตามข้อกำหนดข้างต้น struct grade {

```
      char code[__11__];
      [1 คะแนน]

      char __name__ [__51__];
      [1 + 1 คะแนน]

      __double__ __val_;
      [1 + 1 คะแนน]

      __int__ credit;
      [1 คะแนน]

      } typedef Grade;

      struct semester {
      [1 คะแนน]

      __int__ __N__;
      [1 คะแนน]

      __int__ __N__;
      [1 + 1 คะแนน]

      __Grade __ A[__15___];
      หรือจะใช้ struct grade แทน Grade ก็ได้
```

} typedef Semester;